

Regina's Dagboek

Regina Jansen

Dit dagboek draag ik aan mijzelf op EN de menselijke en dierlijke wezens die een belangrijke rol hebben gespeeld/spelen in mijn leven.

Dank aan Gerrit van der Beek die wederom de tekst heeft geredigeerd.

© Tekst, ontwerp en foto's van Regina Jansen 2022

<http://www.reginajansen.nl>

kaart achterhoek van internet gehaald

Lettertipes van <https://www.1001freefonts.com/>

foto madeliefjescover: Mirjams foto's van Pixabay

<https://home.mijnbestseller.nl/>

ISBN: 9789403668406

Januari

10 9 8 7 6 5
4 3 2 1 **Gelukkig Nieuwjaar!**

Champagne flessen knallen terwijl de wijzers van de klok op de achtergrond naar elkaar toeschuiven.

Buiten spuit een fontein van goud paarse bloemen de hemel in.

Een nieuw jaar is begonnen waarvan de eerste dagen geplaveid liggen vol goede bedoelingen. Een gloednieuw nieuwjaar. Op dat moment is het moeilijk te voorspellen hoe het nieuwe jaar zal gaan. Ik kan er zelf geen voorstelling van maken. Wat je verwacht gebeurt niet en ieder jaar heb je totale verrassingen. Maar het begin is er.

Mijn dagboek.

Regina presenteert trots haar dagboek. En mijn dagboek gaat alleen over leuke, inspirerende, geweldige, positieve en zonnige dingen. Ik vlieg door de jaren heen, in chronische momenten van geluk en liefde en kleuren. Hier is geen plaats voor nare dingen en geloof me. Ik heb mijn deel gehad ervan. Dit dagboek is nieuw, fris en gaat geweldig worden.

Proost op het nieuwe jaar. Proost op het nieuwe dagboek.

Kauwend op mijn pen kijk ik nadenkend naar buiten. Heerlijke muziek op de achtergrond en een kat naast mij op de bank. Het leven is goed. Het is koud buiten. De sneeuw ligt te fonkelen over de weg naar het bos toe. De lucht is prachtig grijswitblauw. Sheena, mijn geweldige Duitse herder kijkt mij aan. Ja, we gaan wandelen! En zo lopen wij door de maagdelijke sneeuw van ons huisje naar het bos toe. De wereld is prachtig. Ik kijk naar mijn voetstappen in de sneeuw. Het voelt aan alsof ik de enige mens ben. De wereld is stil. Sneeuw dempt geluid.

Ik kijk naar mijn voetstappen in de sneeuw. Het voelt aan alsof ik de enige mens ben. De wereld is stil. Sneeuw dempt geluid. De vacht van Sheena steekt prachtig af tegen de witte deken die de sneeuw heeft bedekt over

weilanden en bospaden. Als poedersuiker ligt het over de takken van de bomen van het bos. Het is prachtig. Op

Sneeuw is een vorm van neerslag die bestaat uit ijskristallen.
In Nederland valt gemiddeld op ongeveer 10 dagen per jaar sneeuw.
Bij temperaturen onder het vriespunt vormt sneeuw zich wanneer waterdamp tot ijskristallen verrijpt zonder tussenvorm van waterdruppels. Dit proces vindt vooral plaats tussen -5 en -20 °C en optimaal bij een temperatuur rond -12°C.
Bij deze waarde is het verschil in de dampdruk ten opzichte van water en ijs het grootst en gaan watermoleculen van onderkoelde waterdruppels naar vrieskernen. Deze vrieskernen dienen als een soort katalysator en brengen de bevroering versneld op gang. Door botsingen onderling en op de weg naar beneden groeien deze ijsdeeltjes geleidelijk aan tot sneeuw kristallen. Deze kunnen allerlei vormen hebben, maar ze zijn altijd zespuntig (hexagonaal).
Wanneer het waait, klitten de sneeuw kristallen, vaak in de vorm van sterren, op hun weg naar de aarde samen en vormen een vlok. Zo'n vlok bestaat uit wat ijs en heel veel lucht tussen de ijsnaaldjes, zo ongeveer als een kussen vol veren met lucht ertussen. Vlokken zijn onregelmatig, klein of groot, maar wanneer het windstil is, dwarrelen ze een voor een naar beneden. Vlokken vormen zich met name in voldoende vochtige lucht die niet al te koud is. Bij vrij lage temperaturen in drogere lucht vallen dikwijls losse sneeuw kristallen. In de poolstreken komt dit vaak voor.
(van wikipedia)

wat plaats en smelt het en wanneer het zonlicht erop schijnt blinkt het als een juweel.

De dikke vacht van Sheena komt zo goed uit nu. Haar prachtige mahonie kleur diep intens. Ze hapt in de sneeuw en ik ben gelukkig.

Het is koud. We lopen wel een uur, genieten van het leven en de winter.

Het zonlicht geeft er een magisch, bijna onwerkelijk, licht aan. Het is koud maar dat geeft niet. Ik heb mijn winterjas aan en een dikke sjaal om.

We komen geen mens tegen en mijn voetstappen zijn de enige sporen die verraadden dat we er waren. Sheena raast, met een halve

boomstam, mij voorbij. Ik kijk omhoog en geniet. Een paar dwarrelende sneeuwvlokjes dalen neer op mijn haar.

Mijn wangen gloeien van de kou.

Ik hinkel op een denkbare hinkelbaan. Ik draai me om en zie je staan. Je omhelzing is warm. Ik verdwijn er bijna helemaal in. Jouw kus verwarmt mijn koude mond. Je ademt in mij. Je haren kriebelen in mijn gezicht.

Gearmd, zo dicht mogelijk lopen we terug.

Naar de warmte en de geborgenheid van de huiskamer. Naar een heerlijke zelfgemaakte kop chocolade met slagroom.

Warme chocolademelk met slagroom

150 g pure chocolade

8 dl melk 1 theelepel gemalen kaneel

1 dl lobbige geklopte slagroom 4 kaneelstokjes en een klein beetje suiker

Breng de melk aan de kook. Breek de chocolade in stukjes, schenk de hete melk erover en laat de chocolade al roerende smelten. Breng de chocolademelk eventueel op smaak met wat suiker en roer er de gemalen kaneel door. Verdeel de geklopte slagroom erover.

Van een Bmw lesauto met (toen nog) vijf versnellingen ging ik naar een Volkswagen Kever van 1971 met vier versnellingen; een brede H. Regina had een auto; terug in de tijd. Ik moest echt wennen aan een eigen auto. Ik kocht hem in januari, had geen auto spullen en leende de ijskrabber nog van een buurman. En daar ging ik, voor het eerst alleen rijden. Door de sneeuwwegen reed ik rondjes want ik durfde de grote weg niet op. Ik kon de derde versnelling niet vinden.

